

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
ในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวาน

ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดลองใช้รูปแบบการป้องกันและคุ้มครอง
ผู้ป่วยเบาหวานในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการ
ป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและ
คุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในระยะที่ 1 นี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะ
ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยตั้งสมมุติฐานว่าปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านการสนับสนุน และ
ปัจจัยด้านพฤติกรรมการคุ้มครองของผู้ป่วยเบาหวาน ส่งผลต่อการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วย
เบาหวาน ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยเบาหวานในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งส่วนมา 10 จังหวัด จาก 19 จังหวัด และส่วนมา 10 อำเภอ จากการ
คำนวณขนาดตัวอย่าง ได้จำนวน 394 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำเสนอดตามขั้นตอนการปฏิบัติของการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง
ด้วยโปรแกรมลิสเรล โดยเริ่มต้นจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตาม
แบบจำลองของสมมุติฐานการวิจัย การกำหนดข้อมูลจำเพาะตามรูปแบบความสัมพันธ์
โครงสร้างเชิงเส้นของแบบจำลองสมมุติฐานการวิจัย การตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์
สมการเชิงโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรล และการตรวจสอบคุณสมบัติของข้อมูลตาม
ข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ การตรวจสอบความตรงของแบบจำลองสมมุติฐานการวิจัย
การปรับแบบจำลอง และทดสอบความตรงตามแบบจำลองสมมุติฐานการวิจัยมีความ

สอดคล้องกับกลุ่มกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แล้วสรุปและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ โดยจำแนกค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุออกเป็นอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปร ตามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการ ป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายละเอียดของการวิเคราะห์ ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ในระดับที่ 1 ผู้วิจัยจะนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประชากรและตัวแปรที่ศึกษา
2. ผลการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การทดสอบสมมุติฐาน
3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วย เบาหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประชากรและตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้ป่วยเบาหวานจำนวน 394 คน คุณลักษณะเบื้องต้นที่กล่าวถึงในที่นี้ คือ เพศ อายุ ระยะเวลาการเป็นเบาหวาน และ ภาวะแทรกซ้อนต่าง ๆ มีรายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 คุณลักษณะเบื้องต้นของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	134	34.00
หญิง	260	66.00
รวม	394	100
อายุ (ปี)		
< 35	10	2.54
36- 45	31	7.87
45-66	120	30.46
56-65	135	34.26
> 65	98	24.87
รวม	394	100

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
ระยะเวลาการเป็นเบาหวาน (ปี)		
< 5	174	44.20
6 - 10	127	32.20
11-20	85	21.60
> 20	8	2.00
รวม	394	100
มีภาวะแทรกซ้อน		55.07
ความดันโลหิตสูง		39.34
หลอดเลือดหัวใจ		8.37
หลอดเลือดสมอง		1.52
ตา		17.25
ไต		14.21
ชาป่วยเมื่อปลายเท้า		26.90
แพลงเรื้อรัง		7.36
พิการ		0.25
อื่น ๆ		2.03

จากตารางที่ 7 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่า เพศชาย ส่วนมากมีอายุ 56-65 ปี ร้อยละ 34.26 ระยะเวลาที่เป็นเบาหวานส่วนมากน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 44.20 และเป็นเบาหวานมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 2 ผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนด้านต่าง ๆ ร้อยละ 55.07 โดยภาวะแทรกซ้อนที่มากที่สุดคือความดันโลหิตสูง ร้อยละ 39.34 รองลงมา ได้แก่ การชาตามปลายเมืองเท้าร้อยละ 26.90 และภาวะแทรกซ้อนทางตา ร้อยละ 17.25 ส่วนพิการน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0.25

1.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล มี 3 ตัวแปร คือ ความรู้ เรื่องเบาหวาน ความเชื่อด้านสุขภาพ และภาวะด้านอารมณ์และความเครียด ปัจจัยด้านการสนับสนุน มี 3 ตัวแปร คือ การมีส่วนร่วมของบุคคลในครอบครัว การมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านสาธารณสุข และการมีส่วนร่วมของชุมชน ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมการดูแล

ตนของของผู้ป่วยเบาหวาน มี 4 ตัวแปร คือ การควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย การใช้ยา และการดูแลสุขภาพตนเองและการป้องกันภาวะแทรกซ้อน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมีรายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้าน การสนับสนุนและปัจจัยด้านพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน

ปัจจัยด้าน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1. บุคคล			
1.1 ความรู้เรื่องเบาหวาน	13.3	1.47	มาก
1.2 ความเชื่อด้านสุขภาพ	4.07	0.43	มาก
1.3 ภาวะด้านอารมณ์และความเครียด	3.04	0.41	ปานกลาง
2. การสนับสนุน			
2.1 การมีส่วนร่วมของบุคคลในครอบครัว	4.09	0.56	มาก
2.2 การมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านสาธารณสุข	4.10	0.63	มาก
2.3 การมีส่วนร่วมของชุมชน	3.74	0.65	มาก
3. พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน			
3.1 การควบคุมอาหาร	1.65	0.32	มาก
3.2 การออกกำลังกาย	1.41	0.53	มาก
3.3 การใช้ยา	1.84	0.23	มาก
3.4 การดูแลตนเองและการป้องกันภาวะแทรกซ้อน	1.82	0.22	มาก

จากตารางที่ 8 พบร่วมกันว่า ปัจจัยทางด้านบุคคลของกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานมีความรู้เรื่องโรคเบาหวาน และความเชื่อด้านสุขภาพที่ถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ส่วนการปรับตัวทางด้านภาวะอารมณ์และความเครียด อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับปัจจัยด้านการสนับสนุน พบร่วมกันว่า ผู้ป่วยเบาหวานได้รับการสนับสนุนที่คุ้มค่า คือ อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะ

การสนับสนุนของบุคลากรด้านสาธารณสุขสูงที่สุด ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมการคุ้มครองของผู้ป่วยเบาหวานสามารถปฏิบัติได้อย่างดี ทั้ง 4 ด้าน คือ อุญญในระดับมาก ซึ่งด้านที่ปฏิบัติได้ดีที่สุดคือ การใช้ยา รองลงมา คือ การคุ้มครองของและป้องกันภาวะแทรกซ้อน

2. ผลการตรวจสอบข้อมูลเมื่อต้น เพื่อนำไปสู่การทดสอบสมมุติฐาน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ใช้แทนตัวแปร

1.1 ตัวแปรแฟกตอร์นอก (Exogenous Latent Variable)

PERSONAL แทน ปัจจัยด้านบุคคล

SUPPORT แทน ปัจจัยด้านการสนับสนุน

1.2 ตัวแปรแฟกตอร์ใน (Endogenous Latent Variable)

BEHAVIOR แทน พฤติกรรมการคุ้มครองของผู้ป่วยเบาหวาน

EFFECTIVE แทน ประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวาน

1.3 ตัวแปรประจำกาย หรือ ตัวแปรสังเกต (Manifest or Observed Variable)

KNOW แทน ความรู้เรื่องโรคเบาหวาน

BELI แทน ความเชื่อด้านสุขภาพ

EMOT แทน ภาวะด้านอารมณ์และความเครียด

FAMI แทน การมีส่วนร่วมของบุคคลในครอบครัว

OFFI แทน การมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านสาธารณสุข

COMU แทน การมีส่วนร่วมของชุมชน

FOOD แทน การควบคุมอาหาร

EXER แทน การออกกำลังกาย

MEDI แทน การใช้ยา

CARE แทน การคุ้มครองของพยาบาลและการป้องกันภาวะแทรกซ้อน

FBS แทน ระดับน้ำตาลในเลือดหลังอดอาหาร

HbA1C แทน ระดับน้ำตาลสะสมที่จับกับฮีโมโกลบิน

LDL แทน ระดับไขมัน แอลดีเออล คอเลสเตรอล

CREATI แทน ระดับครีอะตินิน

2. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

\bar{x}	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SKEWNESS	แทน ค่าความเบี้ยว (Skewness)
KURTOSIS	แทน ค่าความโด่ง (Kurtosis)
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์พหุคุณยกกำลังสอง (Square Multiple Correlation) หรือสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
χ^2	แทน ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi – square)
df	แทน องศาอิสระ (Degree of Freedom)
RMSEA	แทน ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation)
RMR	แทน ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ (Root Mean Square Residual)
GFI	แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index)
AGFI	แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับແล็กว์ (Adjusted Goodness of Fit index)
CFI	แทน ดัชนีการเข้าได้เชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index)
CN	แทน ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ (Critical N)
DE	แทน อิทธิพลทางตรง (Direct Effects)
IE	แทน อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects)
TE	แทน อิทธิพลรวม (Total Effects)

ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้โปรแกรมลิสเทล คือ ลักษณะของข้อมูลต้องกระจายแบบโค้งปกติ (Normal Curve) ทุกตัวแปรจะต้องได้ทั้ง 2 ค่า คือค่าความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) มีค่าไม่เกิน ± 1 ในกรณีวิจัยครั้งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลทำการตรวจสอบค่าความเบี้ยว และความโด่ง ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโถ่ง (Kurtosis) ของตัวแปร

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าสถิติ ความเบี้ยว (Skewness)	ค่าสถิติความ โถ่ง (Kurtosis)
ความรู้เรื่องโรคเบาหวาน	13.33	1.468	-0.899	0.267
ความเขื่องค้านสุขภาพ	81.50	8.671	0.169	-0.523
ภาวะค้านอาหารและความเครียด	34.04	4.138	0.738	0.603
การมีส่วนร่วมของบุคคลในครอบครัว	40.90	5.467	-1.056	-0.976
การมีส่วนร่วมของบุคลากรด้าน	41.01	6.318	-0.424	-0.302
สารารณสุข				
การมีส่วนร่วมของชุมชน	26.16	4.557	0.553	-0.627
การควบคุมอาหาร	24.85	3.268	-0.366	-0.617
การออกกำลังกาย	17.69	4.273	-0.513	-0.484
การใช้ยา	22.11	1.834	-0.886	0.233
การคุ้มครองและการป้องกัน	21.84	1.762	0.031	0.778
ภาวะแทรกซ้อน				
ระดับน้ำตาลในเลือด (FBS)	145.20	32.265	1.088	-0.561
ระดับน้ำตาลสะสม (HbA1C)	8.17	1.889	0.518	0.856
ระดับไขมันแอลดีเจล (LDL)	120.54	38.463	0.386	0.646
ระดับครีอตินีน (Creatinine)	1.09	0.437	0.915	0.223

จากตารางที่ 9 พบร่วมกับข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรทั้ง 14 ตัวแปร เพื่อทดสอบคุณลักษณะของข้อมูลว่ามีการกระจายเป็นโค้งปกติหรือไม่ โดยทดสอบค่าสถิติความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโถ่ง (Kurtosis) ของตัวแปรเกือบทั้งหมด มีค่าไม่เกิน ± 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อมูลของตัวแปรทั้งหมดมีการกระจายเป็นโค้งปกติ สามารถนำไปวิเคราะห์ได้

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเพศที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	FBS	HbA1C	LDL	Creati	KNOW	BELI	EMOT	FAMI	OFFI	COMU	FOOD	EXER	MEDI	CARE
FBS	1													
HbA1C	.247**	1												
LDL	-.006	-.043	1											
Creati	-.090	.007	.003	1										
KNOW	.032	.114*	-.116*	-.099*	1									
BELI	.089	.114*	-.088	-.082	.374**	1								
EMOT	-.050	.084	-.083	-.142**	.102**	.262**	1							
FAMI	.040	.100*	-.079	.008	.179**	.378**	.321**	1						
OFFI	.042	.118*	-.051	-.056	.272**	.505**	.311**	.599**	1					
COMU	.064	.012	.004	.004	-.054	.147**	.122**	.294**	.399**	1				
FOOD	-.016	.102*	.003	-.131**	.183**	.310**	.163**	.367**	.357**	.209**	1			
EXER	-.092	.046	-.007	-.159**	-.011	.133**	.284**	.270**	.326**	.280**	.348**	1		
MEDI	.045	.114*	-.038	.040	.182**	.179**	.023	.184**	.158**	.001	.207**	-.004	1	
CARE	-.021	0.85	.003	.013	.069	.173**	.034	.168**	.137**	.084	.159**	.146**	.203**	1

หมายเหตุ 1. *P < 0.05

2. **P < 0.01

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายนอกระหว่างตัวแปรสังเกตซึ่งเป็นตัววัดตัวแปรแฟรงในแต่ละกลุ่ม ทั้ง 10 ตัวแปร รวมทั้งหมด 45 ค่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกค่า ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -.054 ถึง 0.599 เป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต คือยกน้ำหนักที่มีค่าสูงสุดคือ การมีส่วนร่วมของบุคคลในครอบครัว (FAMI) กับการมีส่วนร่วมของบุคคลการค้านสาราระสุข (OFFI) มีค่าเท่ากับ .599 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีค่าต่ำสุด คือ การออกกำลังกาย (EXER) กับการใช้ยา (MEDI) เท่ากับ -.004

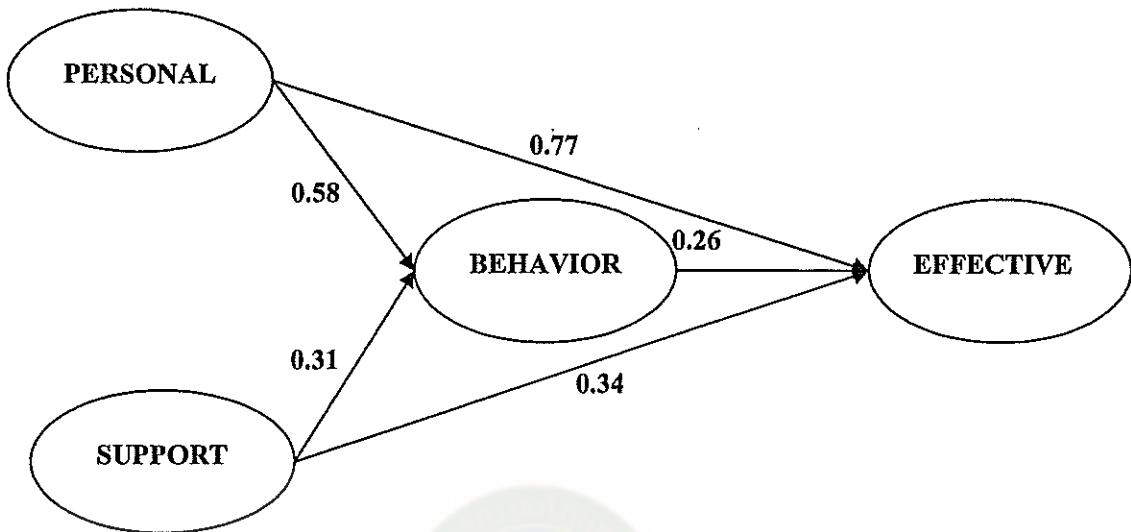
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรสังเกต ได้ที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 10 ตัว กับตัวแปรสังเกต ได้ที่เป็นตัววัดตัวแปรตาม หรือตัวแปรแฟรงภายนอก พบว่ามีค่าตั้งแต่ -.159 ถึง .118 และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมของบุคคลการค้านสาราระสุข (OFFI) รองลงมาคือ ความรู้เรื่องโรคเบาหวาน (KNOW) และความเชื่อค่านิยม (BELI)

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองปัจจัยเสี่ยงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในการตรวจสอบความตรงของแบบจำลอง สมมติฐานการวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความตรง และมีการปรับแบบจำลอง จนกว่าแบบจำลองจะมีความสอดคล้องเข้ากันได้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีดัชนีความสอดคล้องที่สำคัญ ซึ่งนักวิจัยนิยมใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา (Hooper, Coughlan and Mullen. 2008 ; สุชาต ประสิทธิรัฐสินธุ์ และคณะ. 2551 ; สุกมาศ อั้งคูโฉด และคณะ. 2552)

จากการทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รั้งแรกมีค่าสถิติตั้งต่อไปนี้ $X^2 = 177.12$, df = 71, p-value = 0.000 ,RMSEA = 0.064, RMR = 0.060 ,GFI = 0.94 , AGFI = 0.91 ,CFI = 0.91 , CN = 226.49 พบว่าค่าสถิติที่เป็นไปตามที่กำหนด คือ GFI ,AGFI,CFI และ CN ส่วนที่เหลือไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าแบบจำลองตามสมมติฐานการวิจัยไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในครั้งแรก ผู้วิจัยนำเสนอดังแผนภาพที่ 6

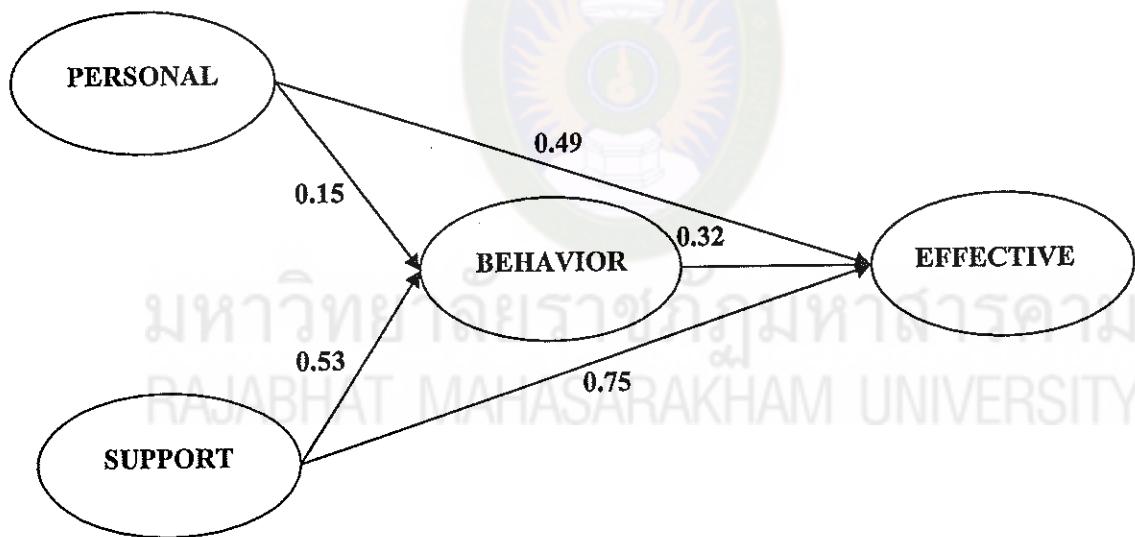


แผนภาพที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรในแบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้าง
เชิงเดี่ยงของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครอง
ผู้ป่วยเบาหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามตัวแบบตั้งต้น

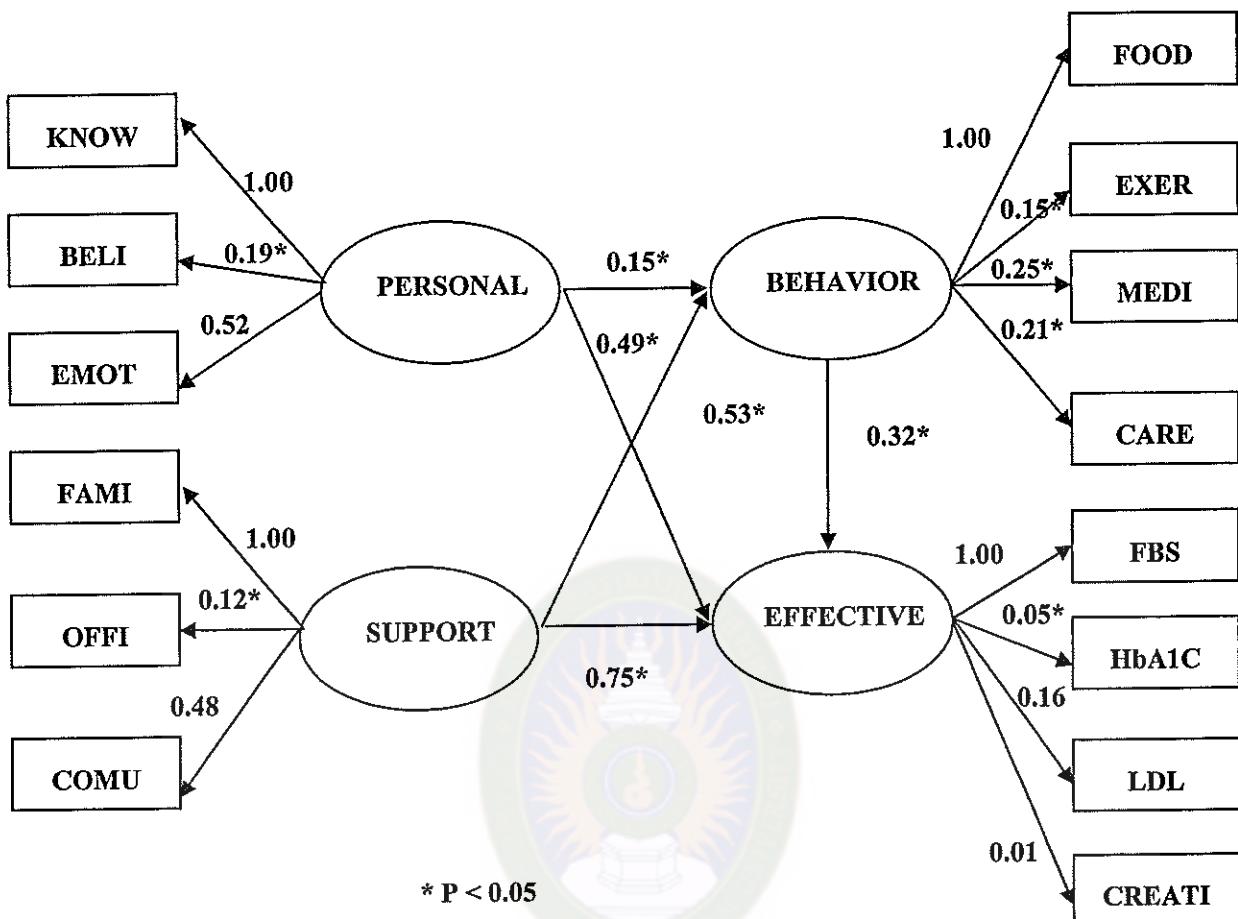
ตารางที่ 11 ดัชนีความสอดคล้องแบบจำลองสมมุติฐานตั้งต้น และแบบสุดท้ายของการวิจัย

สถิติสำหรับพิจารณา	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติในแบบตั้งต้น	ค่าสถิติในแบบสุดท้าย
χ^2	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)	$\chi^2 = 177.12$, df = 71 (P-value = 0.00)	$\chi^2 = 99.35$, df = 61 (P-value = 0.0692)
χ^2/df	< 2	2.49	1.62
RMSEA	≤ 0.05	0.064	0.039
RMR	≤ 0.05	0.060	0.044
GFI	≥ 0.90	0.94	0.97
AGFI	≥ 0.90	0.91	0.94
CFI	≥ 0.90	0.91	0.97
CN	≥ 200	222.49	355.39

จากตารางที่ 11 พนว่าผลการวิเคราะห์ครั้งแรก มีค่าสถิติที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ คือ $\chi^2 = 177.12$, $df = 71$, $P\text{-value} = 0.00$ ซึ่งยังมีนัยสำคัญ $\chi^2/df = 2.49$ มากกว่า 2 ส่วน $RMSEA = 0.064$ และ $RMR = 0.060$ มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแบบยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจึงได้มีการปรับแบบจำลองตามคำแนะนำโดยพิจารณาจากดัชนีการปรับเปลี่ยนแบบจำลอง (Modification Indices) และคำนึงถึงเหตุผลเชิงทฤษฎี จากนั้นปรับที่ละพารามิเตอร์โดยยินยอมให้ผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นให้ความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กัน ได้และหยุดปรับตัวแบบเมื่อสถิติได้ตามเกณฑ์ดังนี้ ความกลมกลืนของตัวแบบ จนได้ตัวแบบสุดท้าย ซึ่งมีค่าสถิติคั่งนี้ $\chi^2 = 99.35$, $df = 61$, $P\text{-value} = 0.0692$, $\chi^2/df = 1.62$, $RMSEA = 0.039$, $RMR = 0.044$, $GFI = 0.97$, $AGFI = 0.94$, $CFI = 0.97$ และ $CN = 355.39$ แสดงว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง ทางอ้อม และโดยรวม แสดงในตารางที่ 12



แผนภาพที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรในแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและดูแล ผู้ป่วยเบาหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามตัวแบบสุดท้าย



แผนภาพที่ 8 ผลการวิเคราะห์ตัวแบบเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล

ในการป้องกันและคุ้มครองปัจจัยเบ้าหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากแผนภาพที่ 8 แสดงถึงความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยต่าง ๆ

ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองปัจจัยเบ้าหวาน ซึ่งพบว่าปัจจัยด้านบุคคล ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร ด้านความรู้ ความเชื่อ และภาวะด้านอารมณ์ และความเครียดส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองปัจจัยเบ้าหวาน .49 ปัจจัยด้านการสนับสนุนซึ่งประกอบด้วยตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกในครอบครัว บุคลากรสาธารณสุขและชุมชน ส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองปัจจัยเบ้าหวาน .75 และปัจจัยด้านการคุ้มครอง ศูนย์ของผู้ป่วยเบาหวาน ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรด้านการควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย การใช้ยา และการดูแลตนเองและป้องกันภาวะแทรกซ้อน ส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองปัจจัยเบ้าหวาน .32 ซึ่งทุกด้านมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม อิทธิพลรวม และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณกำลังสอง (R^2) ของตัวแปรเชิงสถานะที่ส่งผลต่อตัวแปรตามในแบบจำลองที่ปรับปรุงใหม่

ตัวแปรตาม	R^2	อิทธิพล	ตัวแปรอิสระ		
			PERSONAL	SUPPORT	BEHAVIOR
BEHAVIOR	0.53	DE	0.15*	0.53*	-
		IE	-	-	-
		TE	0.15*	0.53*	-
EFFECTIVE	0.68	DE	0.49*	0.75*	0.32*
		IE	0.29*	0.12*	-
		TE	0.78*	0.87*	0.32*

หมายเหตุ 1. * $P < 0.05$ 2. $X^2 = 99.35$ 3. $df = 61$ 4. $P\text{-value} = 0.0692$
 5. RMSEA = 0.039 6. RMR = 0.044 7. GFI = 0.97
 8. AGFI = 0.94 9. CFI = 0.97 10. CN = 355.39

จากตารางที่ 12 ตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสถานะที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบ้าหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์คี โดยพิจารณาจากค่าสถิติต่าง ๆ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดและตัวแปรทั้งหมดในตัวแบบสามารถชี้บยาความแปรปรวนของประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองของผู้ป่วยเบ้าหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ร้อยละ 68 และกำหนดเส้นทางอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลโดยรวม ได้ดังนี้

1. อิทธิพลทางตรง

- 1.1 ปัจจัยด้านการสนับสนุนมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .75
- 1.2 ปัจจัยด้านบุคคลมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .49
- 1.3 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการคุ้มครองของผู้ป่วยเบ้าหวานมีค่าสัมประสิทธิ์ อิทธิพล เท่ากับ .32

2. อิทธิพลทางอ้อม

2.1 ปัจจัยด้านการสนับสนุนที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวาน มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .12

2.2 ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวาน มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .29

3. อิทธิพลโดยรวมของตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการสนับสนุนมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .87 ปัจจัยด้านบุคคลมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .78 และปัจจัยด้านพฤติกรรมการคุ้มครองของผู้ป่วยเบาหวานมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .32

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำปัจจัยเชิงสาเหตุทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการสนับสนุนที่มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล โดยตรง เท่ากับ .75 และทางอ้อม .12 ด้านบุคคลที่มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล โดยตรง เท่ากับ .49 และอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .29 และด้านพฤติกรรมการคุ้มครองของผู้ป่วยเบาหวานที่มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล โดยตรง เท่ากับ .32 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติกด้าน นำไปพัฒนารูปแบบการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานต่อไป

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวาน

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้จากการวิเคราะห์ระยะที่ 1 ทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านการสนับสนุน ปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านพฤติกรรมการคุ้มครองของผู้ป่วยเบาหวาน มาจัดทำรูปแบบการพัฒนาแต่ละปัจจัย โดยมีขั้นตอนดำเนินงานดังนี้

1. นำเสนอข้อมูลจากผลการวิจัยระยะที่ 1 ใน การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) และการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบ ได้แก่ สาขาวิชาชีพด้านสาธารณสุข ตัวแทนผู้ป่วยเบาหวาน ผู้คุ้มครองผู้ป่วยเบาหวาน ผู้นำชุมชนและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจำนวน 20 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการวิจัยระยะที่ 1 และเสนอรูปแบบที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัย บูรณาการกับข้อมูลที่ได้จากการวิจัย มาสร้างรูปแบบ นำเสนอผลการเสนอแนะและสรุปอภิปรายผลในการประชุมใหญ่ เพื่อนำไปสร้างรูปแบบฉบับร่างต่อไป

2. ประชุมร่วมกับทีมดูแลผู้ป่วยโรคเรื้อรังของโรงพยาบาลร่องคำเพื่อจัดทำ
ยุทธศาสตร์การพัฒนารูปแบบการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวาน และนำไปทดลองใช้กับ
ผู้ป่วยเบาหวาน และให้ผู้ป่วยเสนอปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติ นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง
แก้ไข

3. ทำการปรับรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ ให้สมบูรณ์มากขึ้นเพื่อนำไป
ทดลองใช้ในระยะที่ 3 ต่อไป

ขั้นตอนดำเนินงานในการพัฒนารูปแบบการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวาน
มีรายละเอียด ดังนี้

1. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ และผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนา
รูปแบบ ได้แก่ สาขาวิชาชีพทางค้านสาธารณสุข ตัวแทนผู้ป่วยเบาหวาน ผู้ดูแลผู้ป่วย
เบาหวาน ผู้นำชุมชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 20 คน โดยจัดขึ้น
วันที่ 2 พฤศจิกายน 2553 ณ ห้องประชุมเทคโนโลยีดิจิตอลในสถาบันฯ สำหรับการป้องกัน
และการวิจัย ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์ที่อาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่สุด
และดูแลผู้ป่วยเบาหวาน พบว่า ปัจจัยค้านการสนับสนุนมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมากที่สุด
คือมีค่าเท่ากับ .75 ซึ่งมีสิ่งที่ต้องนำไปพัฒนา คือ การมีส่วนร่วมของบุคคลในครอบครัว
การมีส่วนร่วมของบุคลากรค้านสาธารณสุข และการมีส่วนร่วมของชุมชน ส่วนปัจจัยค้าน
บุคคลมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .49 ซึ่งมีสิ่งที่ต้องนำไปพัฒนา คือ ความรู้เรื่อง
โรคเบาหวาน ความเชื่อค้านสุขภาพ และภาระทางค้านอาหารและความเครียด สำหรับ
ปัจจัยค้านพัฒนารูปแบบการดูแลคนของผู้ป่วยเบาหวานที่มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .32
ซึ่งมีสิ่งที่ต้องนำไปพัฒนาคือ การควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย การใช้ยา และ
การดูแลตนเอง เช่น การป้องกันภาวะแทรกซ้อน จากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และ
การระดมสมอง (Brain Storming) ได้ข้อสรุปของปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่สำคัญ
คั่นนี้

1.1 ค้านการสนับสนุน

1.1.1 ผู้ป่วยบางส่วนขาดการดูแลจากบุคคลในครอบครัว เรื่อง
การควบคุมอาหาร การกินยา การออกกำลังกาย รวมทั้งการดูแลสุขภาพตนเองเพื่อป้องกัน
ภาวะแทรกซ้อนต่าง ๆ จึงควรจัดให้มีผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน โดยคนในครอบครัว ผู้ที่เป็น
เบาหวานด้วยกัน จิตอาสาหรือเพื่อนบ้าน ใกล้เคียง

1.1.2 ผู้ป่วยเบาหวานบางส่วนยังมีความต้องการให้ทีมสาขาวิชาชีพด้านสาธารณสุข ให้บริการตรวจรักษาในชุมชน โดยให้บริการแบบครอบคลุมครบวงจร สร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้ป่วยและผู้ให้บริการมากขึ้นและมีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

1.1.3 ผู้ป่วยเบาหวานต้องการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้ป่วยเบาหวาน และให้การสนับสนุนด้านงบประมาณให้มากขึ้น

1.2 ด้านบุคคล

1.2.1 ผู้ป่วยเบาหวานบางส่วนยังขาดความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน หรือมีความรู้แต่ไม่นำไปปฏิบัติให้ถูกต้อง จึงควรมีการอบรมความรู้แก่ผู้ป่วยเบาหวาน และผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน เพื่อนำไปปฏิบัติให้ถูกต้อง

1.2.2 ผู้ป่วยเบาหวานมีความเชื่อค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง ในด้านการควบคุมอาหาร การกินยา การออกกำลังกาย และการป้องกันภาวะแทรกซ้อน ดังนี้ ควรมีการส่งเสริมและปรับเปลี่ยนความเชื่อค่านิยมของผู้ป่วยเบาหวานให้ถูกต้อง

1.2.3 ผู้ป่วยเบาหวานส่วนมากยังมีภาวะทางด้านอารมณ์และความเครียดที่เกิดจากการเป็นเบาหวานค่อนข้างสูง และยังไม่สามารถแก้ปัญหาหรือลดความเครียดได้ด้วยตนเอง ดังนี้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คนในครอบครัว ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะทีมสาขาวิชาชีพ ควรให้ความรู้และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา และลดความเครียดของผู้ป่วยเบาหวาน

2. ประชุมร่วมกับทีมศูนย์ผู้ป่วยโรคเรื้อรังของโรงพยาบาลร่องคำ เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาฐานะแบบการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวาน โดยการศึกษา ยุทธศาสตร์ของจังหวัดกาฬสินธุ์และยุทธศาสตร์ของโรงพยาบาลร่องคำ ในกรณีนี้ การควบคุมป้องกันและรักษาโรคเบาหวาน นำข้อมูลจากการวิจัยระยะที่ 1 และข้อมูลจาก การประชุมเชิงปฏิบัติการและการประชุมกลุ่มบอย กับผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้อง มาจัดทำ แผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาฐานะแบบในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวาน โดยได้ประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

2.1 ประเด็นยุทธศาสตร์

2.1.1 การจัดระบบบริการและส่งต่อผู้ป่วยเบาหวาน

2.1.2 การจัดการความรู้และวัสดุที่เกี่ยวกับโรคเบาหวาน

**2.1.3 การส่งเสริมศักยภาพและการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องใน
การจัดการเบาหวาน**

2.1.4 การนำระบบสารสนเทศมาพัฒนาระบบบริการผู้ป่วยเบาหวาน

2.2 เป้าประสงค์

2.2.1 ระบบการคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานได้มาตรฐาน

2.2.2 มีระบบการบริการผู้ป่วยเบาหวานแบบเชิงรุก และเชื่อมโยง

ทุกระดับ

2.2.3 มีการจัดการโรคเบาหวานด้วยการบูรณาการองค์ความรู้และ

นวัตกรรม

2.2.4 องค์กร/ชุมชน มีการคุ้มครองสุขภาพตนเอง โดยผสมผสานการใช้

ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการโรคเบาหวาน

2.2.5 ชุมชนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาระบบบริการผู้ป่วยเบาหวาน

2.2.6 มีระบบข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาระบบการให้บริการ

ผู้ป่วยเบาหวานอย่างนี้ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.3 กลยุทธ์

2.3.1 พัฒนาระบบบริการคนไข้เบาหวาน

2.3.2 พัฒนาระบบบริการแบบเชิงรุก

2.3.3 ส่งเสริมการจัดการโรคเบาหวานด้วยนวัตกรรม

2.3.4 สนับสนุนให้องค์กร/ชุมชนมีการคุ้มครองสุขภาพตนเอง ผสมผสาน

การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการจัดการเบาหวาน

2.3.5 พัฒนาระบบบริการผู้ป่วยเบาหวานโดยใช้สุขคลา หรือ

คลาคลาลงบ้าน ในการบริการผู้ป่วยเบาหวาน

2.3.6 พัฒนาระบบสารสนเทศในการให้บริการผู้ป่วยเบาหวาน

2.4 กิจกรรม

2.4.1 พัฒนาระบบบริการคนไข้เบาหวาน โดยมีการให้บริการผู้ป่วย

เบาหวานในคลินิกเบาหวาน ภายใต้โรงพยาบาลแยกจากผู้ป่วยทั่วไป ให้บริการตรวจ

วิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการให้ครบถ้วน ตามตัวชี้วัด ได้แก่ FBS , HbA1C , Lipid profile

และ Micro albumin รวมทั้งมีการตรวจอ่อนแรงตา ตรวจสุขภาพช่องปาก และตรวจเท้า

อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2.4.2 ให้คำปรึกษารายครุ่น และรายบุคคล

2.4.3 การจัดการด้านอารมณ์ และความเครียด ของผู้ป่วยเบาหวาน

2.4.4 จัดให้มีโรงเรียนเบาหวานในโรงพยาบาลทุกวันอังคาร สำหรับ
ผู้ป่วยเบาหวานและโรคเรื้อรังที่มีภาวะแทรกซ้อน

2.4.5 พัฒนาระบบบริการแบบเชิงรุก โดยให้บริการเจาะเลือด จ่ายยา
นวดเท้า ให้คำปรึกษา/ความรู้ที่สาลากางบ้านหรือสุขศala สำหรับคนไข้ที่เจาะเลือดพิเศษ
อย่างอื่นจะนำเลือดไปตรวจที่โรงพยาบาลและนัดฟังผลอีก 1 เดือน รวมทั้งมีกิจกรรมเยี่ยม
บ้านโดยเจ้าหน้าที่ อสม. จิตอาสา หรือนักจัดการเบาหวานสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ทั้งการเยี่ยมที่
บ้านโดยตรง และเยี่ยมทางโทรศัพท์

2.4.6 ประสานงานกับ หน่วยบริการปฐมภูมิหรือสถานีอนามัย
องค์กรส่วนท้องถิ่นในการให้บริการผู้ป่วยเบาหวานนอกโรงพยาบาล

2.4.7 ตั้งเสริมการจัดการโรคเบาหวานด้วยนวัตกรรม ได้แก่ คู่หูสู้
เบาหวาน หมายถึง การขับถูเพื่อคูณแล้วซึ่งกันและกันระหว่างผู้ป่วยเบาหวานเอง หรือจิตอาสา
กับผู้ป่วยเบาหวาน หรือญาติกับผู้ป่วยเบาหวาน จัดให้มีนักจัดการเบาหวานโดยเป็น อสม.
หรือจิตอาสาเพื่อคูณและผู้ป่วยเบาหวาน จัดให้มีกล่องยาตีอนใบ/กระปำยาพาสุช ซึ่งใน
กล่องยาตีอนใบจะมีถูกเมืองของการคูณแล้วของผู้ป่วยในด้านต่าง ๆ และมีการส่งเสริมให้
ออกกำลังกายโดยใช้วัตถุธรรมพื้นบ้าน เช่น การรำของก้า

2.4.8 จัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้เก็บข้อมูล ได้แก่ ผู้ป่วยเบาหวาน
ผู้คูณและผู้ป่วยเบาหวาน/คู่หูสู้เบาหวาน จิตอาสา ผู้นำชุมชน อสม. และนักจัดการเบาหวาน

2.4.9 จัดคลังความรู้ในชุมชน ได้แก่ สาลากางบ้าน สุขศala
หอกระจายข่าว หรือบ้านผู้นำชุมชน

2.4.10 จัดให้มีต้นแบบที่ดีของผู้ป่วยเบาหวาน เช่น การควบคุม
น้ำตาลได้ ไม่มีภาวะแทรกซ้อน มีการออกกำลังกายสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ป่วยเบาหวานคนอื่น
ปฏิบัติตาม

2.4.11 มีสนับสนุนที่ก่อสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน ในด้านการควบคุม
อาหาร การออกกำลังกาย การใช้ยา และการคูณแล้วเพื่อลดภาวะแทรกซ้อน

2.4.12 มีแบบบันทึกการตรวจเยี่ยมผู้ป่วยเบาหวาน

2.4.13 มีกิจกรรมเพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่าง ทีมสาขาวิชาชีพด้านสาธารณสุข นักจัดการเบาหวาน อสม. ผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน และผู้ป่วยเบาหวาน

2.4.14 จัดตั้งกลุ่มต่าง ๆ ขึ้นเพื่อออกแบบถังกำลังกายสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน เช่น แอโรบิก ปั่นจักรยาน ჟลลาژูน รักษองค์กร เป็นต้น

จากยุทธศาสตร์การพัฒนารูปแบบการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวานที่ขัดทำขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการกิจกรรมที่สามารถวัดผลได้ในระยะสั้น รวมทั้งมีความสอดคล้องกับ ผลการวิจัยระยะที่ 1 ซึ่งมีกิจกรรมที่ดำเนินการตั้งต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านการสนับสนุน

1.1 การมีส่วนร่วมของบุคคลในครอบครัว ได้มีการจัดให้มีผู้ดูแลผู้ป่วย เบาหวาน โดยเป็นญาติ สามีภรรยา เพื่อนบ้าน หรือจิตอาสา ซึ่งได้รับการอบรมเกี่ยวกับ หน้าที่และบทบาทของผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวานในการให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ แก่ผู้ป่วย เบาหวาน ได้แก่ การควบคุมอาหาร การออกแบบถังกำลังกาย การใช้ยา และการดูแลตนเองเพื่อ ป้องกันภาวะแทรกซ้อนผู้ที่สมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมส่วนมากจะเป็นญาติพี่น้องใน ครอบครัว ผู้ป่วยเบาหวานซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรง ดังนั้นการช่วยดูแลสุขภาพของผู้ป่วย จึงทำให้ผู้ป่วยมีสุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

1.2 การมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านสาธารณสุข ใน การดูแลผู้ป่วยเบาหวาน โดยการส่งเสริมพฤติกรรมของผู้ป่วยเบาหวาน ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

1.2.1 ในคลินิกเบาหวานของโรงพยาบาล มีกิจกรรมดังนี้

1) การให้ความรู้แก่ผู้ป่วยเบาหวาน ในเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ โรคเบาหวาน และแนวทางการปฏิบัติตัวในการป้องกันภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน และการจัดทำแผ่นพับเกี่ยวกับการควบคุมอาหาร การใช้ยา การออกแบบถังกำลังกาย เพื่อผู้ป่วย เบาหวานจะนำไปใช้ได้ถูกต้องต่อไป

2) จัดให้มีโรงเรียนเบาหวานทุกวันอังคาร สำหรับให้คำปรึกษาและ ให้แนวทางในการปฏิบัติตัวสำหรับผู้ป่วยที่มีภาวะแทรกซ้อน

3) กิจกรรมการออกแบบถังกำลังกาย และกิจกรรมคลายเครียดเพื่อเสริมสร้าง สุขภาพทางด้านร่างกายและจิตใจ แก่ผู้ป่วยเบาหวาน

1.2.2 การให้บริการในชุมชน มีกิจกรรมดังนี้

1) ให้บริการเจาะเดือด จ่ายยาในชุมชน เช่น ศาลากลางบ้านหรือ ศูนย์ศาลา รวมทั้งให้บริการตรวจเท้า นวดเท้า และตรวจร่างกายทั่วไป เพื่อป้องกัน

ภาวะแทรกซ้อน โดยทีมสาขาวิชาชีพด้านสาธารณสุข ในกรณีมีผลผิดปกติมากจะส่งตัวเพื่อพนแพทท์ที่โรงพยาบาล

2) การเยี่ยมบ้าน โดยทีมสาขาวิชาชีพด้านสาธารณสุข เพื่อบริการเวชปฏิบัติครอบครัว ติดตามคุณภาพและประเมินสภาพสุขภาพในผู้ป่วยที่มีปัญหาหรือภาวะแทรกซ้อน การเยี่ยมบ้านเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เป็นการพัฒนาพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน ทำให้ทราบความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของผู้ป่วยเบาหวาน และทำให้ทราบถึงปัญหาและสถานะของปัญหาที่แท้จริงของผู้ป่วย สามารถแก้ปัญหาได้ตรงกับสภาพความเป็นจริง ของผู้ป่วยแต่ละคน นอกจากนั้นทำให้เกิดความสนิทสนมและเป็นกันเองมากขึ้น เกิดความไว้วางใจและกล้าที่จะบอกความจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลตนเอง และได้รับข้อมูลจากญาติที่ตรงกับความเป็นจริง

3) การเยี่ยมบ้านทางโทรศัพท์ ในกรณีที่ยังไม่ถึงวันเยี่ยมบ้านตามตารางที่กำหนดไว้ มีการเยี่ยมพูดคุยทางโทรศัพท์กับผู้ป่วยหรือผู้ดูแล เพื่อสอบถามถึงอาการความเป็นอยู่ทั่วไป และมีการกระตุ้นเตือนในเรื่องการรับประทานยา รับประทานอาหาร การออกกำลังกาย และการดูแลตนเองของผู้ป่วย ทำให้เกิดความต่อเนื่องในการพัฒนาการดูแลผู้ป่วยเบาหวาน

4) การแจกกล่องยาเตือนใจ และกระเปียพาสุข
กล่องยาเตือนใจ เป็นอุปกรณ์ชนิดหนึ่งที่ใช้ในการกระตุ้นเตือนเพื่อไม่ให้ผู้ป่วยลืมกินยา ซึ่งกล่องยาเตือนใจมีขนาด $34 \times 25 \times 9$ เซนติเมตร มีห้องหมุด 4 ชั้น แต่ละชั้นมีป้ายระบุที่เก็บยา ได้แก่ ยาลดน้ำตาล ยาขยายหลอดเลือด ยาลดไขมัน และคู่มือการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน ส่วนกระเปียใช้สำหรับใส่ยาขณะเดินทางหรือนำยาไปพนแพทท์ที่โรงพยาบาล ห้องกล่องยาเตือนใจและกระเปียพาสุข จัดอบรมให้ผู้ป่วยที่เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกคน

1.3 การมีส่วนร่วมของชุมชน

1.3.1 การสร้างเครือข่ายในชุมชน เพื่อให้หน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานีอนามัย และผู้ป่วยเกิดความตระหนักรถต่อสภาพปัญหาของโรคเบาหวาน ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างกิจกรรมเพื่อป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวาน ซึ่งมีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้

1) การจัดอบรมผู้ป่วยเบาหวาน ผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน ผู้นำชุมชน และจิตอาสา

2) จัดให้มีนักจัดการเบาหวาน โดยรับสมัครจากจิตอาสา ญาติผู้ป่วย หรือ օสม. ซึ่งมีผู้สมัครเป็นนักจัดการเบาหวานจำนวน 18 คน หลังจากนักจัดการเบาหวานได้รับความรู้เกี่ยวกับเบาหวาน และบทบาทต่าง ๆ ใน การดูแลผู้ป่วยเบาหวานแล้ว ได้มีกิจกรรมการเยี่ยมบ้านที่บ้าน โดยนักจัดการเบาหวาน และมีการบันทึกการเยี่ยมบ้านในสมุดบันทึก ซึ่งความถี่ในการเยี่ยมบ้านคือสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ใน การเยี่ยมผู้ป่วยที่บ้านนอกจากนักจัดการเบาหวาน จะประเมินพฤติกรรมของผู้ป่วยในด้านต่าง ๆ และยังให้คำแนะนำในการปฎิบัติตัว และรับทราบปัญหาของผู้ป่วย ซึ่งผู้ป่วยจะกล่าวที่จะบอกถึงปัญหาที่แท้จริง เมื่อจากเป็นชาวบ้านด้วยกัน และรวมรวมสภาพความเป็นจริงและปัญหาต่าง ๆ เสนอต่อทีมดูแลผู้ป่วยเบาหวานของหน่วยงานสาธารณสุขต่อไป

3) การเยี่ยมบ้านร่วมกันระหว่างนักจัดการเบาหวาน และทีมสาขาวิชาชีพด้านสาธารณสุข เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยเบาหวานและแก้ไขปัญหาให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ จากข้อมูลการประเมินพฤติกรรมของผู้ป่วยเบาหวาน โดยนักจัดการเบาหวาน

1.3.2 จัดระบบการให้บริการและศูนย์ความรู้ในชุมชนโดยมีกิจกรรมดังนี้

1) ให้บริการผู้ป่วยเบาหวานในชุมชน โดยความร่วมมือกันระหว่างบุคลากรด้านสาธารณสุข สถานีอนามัย จิตอาสา օsm. นักจัดการเบาหวาน และผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน ทั้งในด้านการตรวจรักษา การให้คำแนะนำในการดูแลตนเองเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนต่าง ๆ รวมทั้งมีระบบการส่งต่อผู้ป่วยเบาหวานในกรณีฉุกเฉิน ที่เกิดจากภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน

2) การจัดให้มีแหล่งข้อมูลข่าวสาร ศูนย์รวมความรู้เรื่องโรคเบาหวาน ในสุขศala ศาลากลางบ้าน หรือบ้านของผู้นำชุมชน

3) จัดตั้งกลุ่มในการทำกิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลผู้ป่วยเบาหวาน เช่น การออกกำลังกายโดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ปัจจัยด้านบุคคล

2.1 อบรมความรู้เรื่องโรคเบาหวานแก่ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานในด้านการดูแลตนเองด้านต่าง ๆ และสามารถนำไปปฏิบัติให้ถูกต้อง

2.2 อบรมเรื่องความเชื่อด้านสุขภาพแก่ผู้ป่วยเบาหวาน ให้มีความเชื่อด้านสุขภาพที่ถูกต้อง

2.3 จัดอบรมให้ผู้ป่วยเบาหวานมีกิจกรรมในการฝึกฝนคลายความเครียดที่เกิดจากการเป็นเบาหวาน และมีความสุขจากสภาวะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ในการจัดอบรมความรู้ ให้ผู้ป่วยเบาหวาน ได้จัดขึ้นในวันที่ 7-8 กุมภาพันธ์ 2554 ณ ห้องประชุมโรงเรียนร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ ผู้ป่วยเบาหวาน ผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน / คู่ชี้เบาหวาน นักจัดการเบาหวาน ผู้นำชุมชน บุคลากรจากองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และทีมสาขาวิชาชีพด้านสาธารณสุข โดยมีรายละเอียดของหลักสูตร ดังนี้

เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเบาหวาน

วิทยากร นายแพทย์ประisan ศรีจุลชาด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลร่องคำ¹
เวลา 1 ชั่วโมง
เนื้อหา

1. สถานการณ์ของโรคเบาหวานในประเทศไทย
2. โรคเบาหวาน คืออะไร
3. อาการสำคัญที่เกิดจากโรคเบาหวาน
4. การวินิจฉัยโรคเบาหวาน
5. ประเภทของโรคเบาหวาน
6. การรักษาเบาหวาน
7. จุดมุ่งหมายในการดูแลรักษาผู้ป่วยเบาหวาน
8. ภาวะแทรกซ้อนจากเบาหวาน

เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพและอาหารสำหรับเบาหวาน

วิทยากร นางโศรดา ชุมนุช พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
เวลา 2 ชั่วโมง
เนื้อหา

1. ข้อปฏิบัติการกินอาหารเพื่อสุขภาพ
2. เกณฑ์ตัดสินใจ เลือกซื้อ เลือกกินอาหาร
3. หลักการบริโภคอาหารที่ดี
4. ความหมายของการควบคุมอาหาร

5. ความรู้ใหม่เกี่ยวกับอาหารเบาหวาน
6. กินอย่างไรเพื่อควบคุมระดับน้ำตาล
7. ไขอาหารต้านเบาหวาน
8. อาหารที่ช่วยควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

เรื่อง Walk Rally เดือกอาหารอย่างมืออาชีพ

วิทยากร

ฐานที่ 1 ตามล่าหาความหวาน

นางไศราชา ชุมนุ้ย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
 นางอิสรารัตน์ ศรีโพนทอง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
 นางสมจิต พรหมแพน นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

ฐานที่ 2 ตามล่าหาความมัน

นางรัศมี ลือฉาย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
 นางอุไรวรรณ วงศ์คำจันทร์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
 นางสาวท วันอุทา พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

ฐานที่ 3 ตามล่าหาความเดื๋ม

นางเพ็ญพักตร์ ไชยฤทธิ์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
 นางธิตินันท์ จันทะ โยธา พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
 นางชนพร กมลแสน พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

ฐานที่ 4 ตามล่าหาไข้อาหาร

นางกุหลาบทอง อิ่มประสงค์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
 นางสาวนรีรัตน์ วิมุขมนต์ เภสัชกรปฏิบัติการ
 นางสาวณัชดา รานุชาญ นักกายภาพบำบัด

เวลา 2 ชั่วโมง

เนื้อหา

ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้ จากวิทยากรแต่ละฐาน เกี่ยวกับอาหารต่าง ๆ ที่มีความหวาน มัน เดื๋ม และไข้อาหาร สามารถเลือกกินอาหารที่ถูกต้องและมีคุณภาพสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน

เรื่อง การฝึกคลายอารมณ์และความเครียดของผู้ป่วยเบาหวาน

วิทยากร นางธนพร กมลเสน พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
เวลา 2 ชั่วโมง
เนื้อหา

1. การฝึกจิตและการคลายเครียด
2. เทคนิคและการคลายเครียด
3. เทคนิคการให้กำลังใจ
4. การให้คำปรึกษา
5. การฝึกคลายเครียด
6. การฝึกปฏิบัติการเรียนรู้

เรื่อง การตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการ

วิทยากร นายศิริศักดิ์ พรหมแพน นักเทคนิคการแพทย์ชำนาญการ
เวลา 1 ชั่วโมง
เนื้อหา

1. ค่าเป้าหมายทางห้องปฏิบัติการในการควบคุมเบาหวาน
2. ผลตรวจทางห้องปฏิบัติการของผู้ป่วยที่มีภาวะแทรกซ้อน
3. ตัวชี้วัดที่สำคัญในการควบคุมเบาหวาน
4. ตัวอย่างผู้ป่วยที่ดี ที่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ และไม่เมื่อย
5. ข้อควรปฏิบัติในการควบคุมเบาหวาน

เรื่อง การออกกำลังกายสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน

วิทยากร นางสาวมนธิศา ชนูชาญ นักกายภาพบำบัด
เวลา 1 ชั่วโมง
เนื้อหา

1. ประโยชน์ของการออกกำลังกาย
2. แนวทางการออกกำลังกายอย่างปลอดภัยในผู้ป่วยเบาหวาน
3. การเลือกชนิดการออกกำลังกาย

4. การออกกำลังกายและโยคะ
5. ขั้นตอนการออกกำลังกาย
6. ข้อห้ามของการออกกำลังกาย

เรื่อง ภาวะแทรกซ้อนในผู้ป่วยเบาหวานและการช่วยเหลือเบื้องต้น

วิทยากร นางสาวท วันอุทา พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
เวลา 2 ชั่วโมง
เนื้อหา

1. ภาวะแทรกซ้อนเฉียบพลัน
2. ภาวะแทรกซ้อนเรื้อรัง
3. สาเหตุและการของภาวะน้ำตาลต่ำ
4. การช่วยเหลือเบื้องต้นและการป้องกันภาวะน้ำตาลต่ำ
5. สาเหตุและการของน้ำตาลสูง
6. การช่วยเหลือเบื้องต้นและการป้องกันภาวะน้ำตาลสูง

เรื่อง ความรู้เรื่องยาเบาหวาน

วิทยากร นางสาวนารีรัตน์ วิมุขมนตร์ เภสัชกรปฏิบัติการ
เวลา 2 ชั่วโมง
เนื้อหา

1. หลักการรักษาโรคเบาหวาน
2. ชนิดของโรคเบาหวาน
3. ประเภทยารักษาเบาหวาน
4. ยา_rักษาเบาหวานชนิดรับประทาน
5. ข้อควรรู้ในการใช้ยา_rักษาเบาหวานชนิดรับประทาน
6. ถ้าลืมรับประทานยาควรทำอย่างไร
7. ควรปฏิบัติอย่างไรเมื่อเกิดภาวะน้ำตาลต่ำ
8. ยา_rักษาเบาหวานชนิดฉีด (อินซูลิน)
9. หลักในการฉีดยาอินซูลิน
10. ตำแหน่งที่เหมาะสมในการฉีดอินซูลิน

11. การเก็บรักษาเม็ด
12. อาการป่วยจากการใช้ยาเม็ด
13. เมื่อเดินทางไกลผู้ป่วยที่ได้รับยานี้คืออินซูลิน ควรปฏิบัติอย่างไร

เรื่อง สุขวิทยาส่วนบุคคลสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน

วิทยากร นางอุ่นวรรณ วงศ์คำจันทร์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
เวลา 1 ชั่วโมง
เนื้อหา

1. สุขบัญญัติ 10 ประการ
2. สุขวิทยาสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน
3. การคุ้มครองเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากเบาหวาน

เรื่อง บทบาทของผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน

วิทยากร นางรัศมี ลือฉาย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
เวลา 1 ชั่วโมง
เนื้อหา

1. ผู้ป่วยเบาหวานต้องการผู้ดูแลอย่างไร
2. ผู้ดูแลผู้ป่วย กือ ไคร
3. ผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน กือ ญาติ / คู่หู จิตอาสา และบุคลากรสาธารณสุข และคนอื่นที่เกี่ยวข้อง
4. ผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน กือ ผู้ใกล้ชิดผู้ป่วยเบาหวานมากที่สุดที่ทำให้ผู้ป่วยเบาหวานคุ้มครองต้องและมีชีวิตอย่างมีความสุข

**เรื่อง กิจกรรมสร้างพลัง สร้างความรัก ความเข้าใจ ความผูกพัน
ความเห็นอกเห็นใจ ให้กำลังใจ ระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย**

วิทยากร นางรัศมี ลือฉาย และทีมงาน
เวลา 2 ชั่วโมง
เนื้อหา

วิทยากรได้บรรยายเกี่ยวกับพฤติกรรมการคุ้มครองของผู้ป่วยเบาหวานในด้านต่างๆ ได้แก่ การควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย การใช้ยาและการคุ้มครองเพื่อป้องกัน

ภาวะแทรกซ้อน ต้องได้รับคำแนะนำในการปฏิบัติให้ถูกต้อง จากผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้ดูแลซึ่งเป็นญาติหรือบุคคลใกล้ชิด ดังนั้นผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวานซึ่งเป็นญาติ เพื่อนบ้านหรือญาติอาสาที่อาสาสมัครเป็นผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน เป็นผู้ที่มีความสำคัญในการสร้างความรักให้กำลังใจแก่ผู้ป่วยเบาหวาน

วิทยากรให้ผู้ป่วยเบาหวานและผู้ดูแลจับคู่กัน และให้ผู้ดูแลพูดแสดงความคิดเห็น ความห่วงใย ให้กำลังใจ และให้คำมั่นสัญญาว่าจะดูแลผู้ป่วยเบาหวานให้ดีที่สุด หลังจากนั้น ได้มีกิจกรรมสร้างสัมพันธภาพระหว่างทีมวิทยากรและผู้เข้าอบรมก่อนปิดการอบรม

3. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการดูแลตนของผู้ป่วยเบาหวาน

3.1 การอบรมผู้ป่วยเบาหวานให้สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องในด้านการควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย การใช้ยา และการดูแลตนเองเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน โดยจัดอบรมพร้อมกับผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน ผู้นำชุมชน จิตอาสา นักจัดการเบาหวาน และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

3.2 ประเมินพฤติกรรมของผู้ป่วยเบาหวานโดยนักจัดการเบาหวานและทีมสหวิชาชีพด้านสาธารณสุข ในขณะเยี่ยมบ้าน พร้อมให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ

จากการวิจัยระดับที่ 2 ในการพัฒนารูปแบบการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวาน ซึ่งได้นำข้อมูลจากการวิจัยระดับที่ 1 มาสร้างรูปแบบและมีการวิพากษ์จากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำเสนอแนะให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ได้รูปแบบการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวาน ที่มีกิจกรรมที่สำคัญ 13 กิจกรรมดังนี้ (แผนภาพที่ 9)

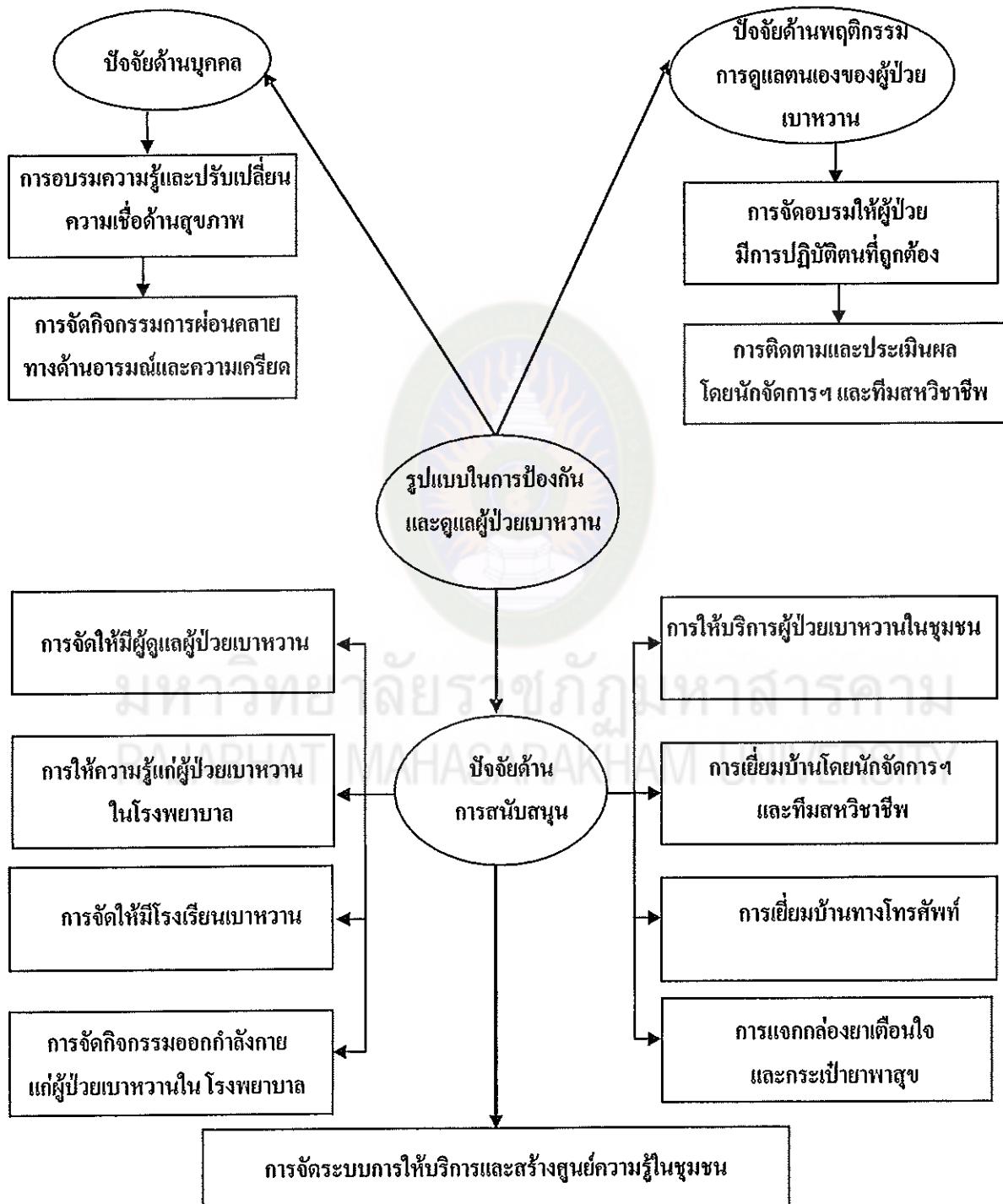
1. ด้านการสนับสนุนมี 9 กิจกรรม ได้ การจัดให้มีผู้ดูแลผู้ป่วยเบาหวาน การให้ความรู้แก่ผู้ป่วยเบาหวานในโรงพยาบาล การจัดให้มีโรงเรียนเบาหวาน การจัดกิจกรรมการออกกำลังกายสำหรับผู้ป่วยเบาหวานในโรงพยาบาล การให้บริการผู้ป่วยเบาหวานในชุมชน การเยี่ยมบ้านโดยทีมสหวิชาชีพด้านสาธารณสุขร่วมกับนักจัดการเบาหวาน การเยี่ยมบ้านทางโทรศัพท์ การแจกกล่องยาเตือนใจ และกระเปียพาสุข และจัดระบบการให้บริการและสร้างศูนย์ความรู้ในชุมชน

2. ด้านบุคคลมี 2 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมความรู้เรื่องโรคเบาหวานแก่ผู้ป่วยเบาหวานและปรับเปลี่ยนความเชื่อด้านสุขภาพที่ถูกต้องและกิจกรรมการผ่อนคลายทางด้านอารมณ์และความเครียด

3. ด้านพฤติกรรมการดูแลตนของผู้ป่วยเบาหวาน มี 2 กิจกรรม ได้แก่ การจัดอบรมให้ผู้ป่วยที่มีการปฏิบัติที่ถูกต้อง ในการควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย

การใช้ยา และการดูแลตนเองเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน และกิจกรรมการติดตามและประเมินผลโดยนักจัดการเบาหวานและทีมสหวิชาชีพด้านสาธารณสุข

สรุปกิจกรรมในรูปแบบการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวานที่พัฒนาขึ้น



แผนภาพที่ 9 รูปแบบในการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวาน

ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดลองใช้รูปแบบการป้องกันและดูแลผู้ป่วย เบาหวาน

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในการวิจัยระยะที่ 2 นำไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้ป่วย
เบาหวาน ของโรงพยาบาลร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 44 คน โดยนำกิจกรรมต่าง ๆ
ของรูปแบบการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวานที่พัฒนาขึ้นไปดำเนินการตามขั้นตอน
สำหรับกลุ่มควบคุมคือผู้ป่วยเบาหวานของโรงพยาบาลนานมานั่ง ได้รับการดูแลรักษาตามปกติ
ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้เก็บตัวอย่างเลือดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์ทาง
ห้องปฏิบัติการ วัดดัชนีมวลกาย และประเมินพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน
หลังจากทดลอง 4 เดือน ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเช่นเดียวกับก่อนทดลอง และได้นำข้อมูลก่อนและ
หลังการทดลอง ของทั้งสองกลุ่มนี้นำไปวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ โดยวิเคราะห์ด้วย
สถิติ MANOVA (Repeated Measure) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 13 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความ歪 (Skewness) และค่าความโค้ง (Kurtosis) ของตัวชี้วัดประสิทธิผลในการป้องกันและรักษา
ผู้ป่วยเบาหวาน ในกลุ่มทดลอง

ตัวชี้วัด	N	\bar{x}	S.D	SKEWNESS	KURTOSIS
ก่อนการทดลอง					
FBS	44	143.05	55.45	.831	.587
HbA1C	44	9.51	9.51	.797	.273
Cholesterol	44	172.91	172.91	.732	-.449
Triglyceride	44	204.36	204.3	.666	-.245
HDL	44	41.13	41.13	.563	.941
LDL	44	99.88	99.88	.778	.356
BUN	44	18.25	18.25	.883	.865
Creatinine	44	1.18	1.18	.321	.61
BMI	44	25.16	25.16	.058	-.556
พฤติกรรม	44	81.45	5.58	.316	-.075
หลังการทดลอง					
FBS	44	135.84	31.24	.662	-.893
HbA1C	44	7.58	1.73	.952	.814
Cholesterol	44	154.34	23.89	-.342	-.229
Triglyceride	44	143.84	54.64	-.321	.976
HDL	44	43.58	8.88	.082	-.286
LDL	44	95.64	30.42	-.165	-.100
BUN	44	18.64	6.91	-.564	.993
Creatinine	44	1.17	0.42	.906	.446
BMI	44	24.77	3.09	.141	.120
พฤติกรรม	44	91.45	4.61	.181	.268

จากตารางที่ 12 เป็นการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโถ่ (Kurtosis) ของตัวแปรที่เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลของการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวาน และได้นำข้อมูลมาทดสอบคุณลักษณะของข้อมูลว่ามีการกระจายเป็นโค้งปกติหรือไม่ โดยทดสอบค่าสถิติความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโถ่ (Kurtosis) พบว่า มีค่าไม่เกิน ± 1 ซึ่งแสดงว่าอย่างของ戈ส์ข้อมูลทั้งหมดมีการกระจายเป็นโค้งปกติ และได้นำข้อมูลดังกล่าวไปทดสอบด้วยค่าสถิติ Kolmogorov – Smirnov และค่าสถิติ Sapiro-Wilk พบร่วมกับค่าสถิติ Kolmogorov – Smirnov และค่าสถิติ Sapiro – Wilk ของตัวแปรทุกตัว มีค่านัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) มากกว่า .05 ซึ่งแสดงว่าข้อมูลทุกตัวแปรมีการกระจายเป็นโค้งปกติ สามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ได้

ตารางที่ 14 แสดงผล Multivariate ของกลุ่มทดลอง

Within	Subjects Effect	Value	F	Sig.
ระยะเวลา	Pillai's Trace	.826	16.108 (a)	.000
	Wilks' Lambda	.174	16.108(a)	.000
	Hotelling's Trace	4.738	16.108 (a)	.000
	Roy's Largest Root	7.738	16.108 (a)	.000

- หมายเหตุ 1. Exact Statistic
2. Design : Intercept Within Subject Design : ระยะเวลา

จากตารางที่ 14 แสดง Within Subjects Effect ระยะเวลาโดยวิธีของ Pillai's Trace, Wilk's Lambda , Hotelling's Trace , Roy's Largest Root ต่างให้ผลทดสอบตรงกัน คือพบว่าค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ผู้วิจัยตั้งไว้ที่ .05 ซึ่งแสดงว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมของผลการใช้รูปแบบการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวานในกลุ่มทดลอง หลังการทดลองแตกต่างจากค่าเฉลี่ยโดยรวมก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่ารูปแบบการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวาน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีผลทำให้ประสิทธิผลในการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวาน โดยรวมคืนมากกว่าก่อนทดลอง ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของตัวแปรแต่ละตัว แสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 15 ทดสอบการทดลอง Tests of Within-subjects Contrasts ของกลุ่มทดลอง
ก่อนทดลองและหลังทดลอง

Source	Measure	Mean		df	Mean Square	F	Sig.
		Before	After				
Period	FBS	143.05	135.84	1	1141.920	25.154	.021*
	HbA1C	9.51	7.58	1	81.909	61.644	.000*
	Cholesterol	172.91	154.34	1	7585.102	8.167	.007*
	HDL	41.13	43.58	1	132.454	2.110	.154
	LDL	99.88	95.64	1	395.677	.404	.528
	Triglyceride	204.36	143.84	1	80567.856	27.317	.000*
	BUN	18.25	18.64	1	3.496	.922	.342
	Creatinine	1.18	1.17	1	0.006	1.185	.282
	BMI	25.16	24.77	1	3.468	4.892	.032*
	Behavior	81.45	91.45	1	2200.000	157.667	.000*

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า ค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองของตัวแปร ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของระดับน้ำตาลหลังอาหาร (FBS) ระดับน้ำตาลสะสมที่จับกับไฮโกลบิน (HbA1C) ระดับコレสเตอรอลรวม (Total Cholesterol) ระดับไตรกลีเซอไรด์ (Triglyceride) ดัชนีมวลกาย (BMI) และพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน (Behavior) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับค่าเฉลี่ยของระดับไขมันเชื้อชาติ (HDL) ไขมันแอลดีเออ (LDL) ญี่รึ่ยในไตรเจน (BUN) และครอตตินีน (Creatinine) ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยของ HDL หลังการทดลองมีค่าเพิ่มขึ้นแสดงว่า หลังการทดลอง ไขมันชนิดมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนค่าเฉลี่ยของ LDL มีค่าลดลงหลังทดลอง

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการรักษาตามปกติมาวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ MANOVA (Repeated Measure) ซึ่งก่อนนำข้อมูลมาทดสอบสมมุติฐาน ผู้วิจัยได้ทดสอบคุณลักษณะของ

ข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ข้อมูลเมืองต้นเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโถ่ (Kurtosis) ของตัวชี้วัดประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองสุขภาพ ผู้ป่วยเบาหวาน ในกลุ่มควบคุม

ตัวชี้วัด	N	\bar{x}	S.D	SKEWNESS	KURTOSIS
ก่อนการทดสอบ					
FBS	44	174.84	51.63	.389	-.848
HbA1C	44	9.19	1.39	.139	-.441
Cholesterol	44	215.32	68.40	.998	.870
Triglyceride	44	210.14	122.88	.769	.546
HDL	44	36.74	7.35	-.251	.817
LDL	44	139.35	23.60	.996	.991
BUN	44	17.28	6.71	.334	.993
Creatinine	44	1.11	.40	.361	.319
BMI	44	21.93	2.69	.904	.372
พฤติกรรม	44	79.52	11.94	-.883	.381
หลังการทดสอบ					
FBS	44	176.86	41.43	.117	-.796
HbA1C	44	9.18	1.34	.244	-.767
Cholesterol	44	211.11	57.62	.865	.993
Triglyceride	44	212.43	111.96	.591	1.458
HDL	44	36.52	5.68	.177	-.288
LDL	44	149.80	12.70	.654	.933
BUN	44	16.92	5.56	1.205	.898
Creatinine	44	1.11	.34	.675	.887
BMI	44	22.65	2.48	.889	.460
พฤติกรรม	44	82.16	3.06	1.071	-.082

จากตารางที่ 16 เป็นการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโถ้ง (Kurtosis) ของตัวแปรที่เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลของการป้องกันและดูแลผู้ป่วยเบาหวาน และได้นำข้อมูลมาทดสอบคุณลักษณะของข้อมูลว่ามีการกระจายเป็นโด่งปอดิหรือไม่ โดยทดสอบค่าสถิติความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโถ้ง(Kurtosis) พบว่า ส่วนมากมีค่าไม่เกิน ± 1 ซึ่งแสดงว่ายอดของ โด่งข้อมูลทั้งหมดมีการกระจายเป็นโด่งปอดิ สามารถนำไปวิเคราะห์ได้ และผลการทดสอบดังกล่าวแสดง ในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงผลการทดสอบ Test of Within –subjects Contrasts ของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังทดลอง

Source	Measure	Mean		df	Mean Square	F	Sig.
		Before	After				
ระยะเวลา	FBS	174.84	176.86	1	90.011	.262	.611
	HbA1C	9.19	9.18	1	.000	.001	.971
	Cholesterol	215.32	211.11	1	388.920	2.266	.140
	HDL	36.74	36.52	1	1.004	.246	.623
	LDL	139.35	149.80	1	2400.365	32.264	.000*
	Triglyceride	210.14	212.43	1	115.920	.383	.539
	BUN	21.93	22.65	1	2.858	1.697	.200
	Creatinine	1.11	1.11	1	.001	.191	.664
	BMI	21.93	22.65	1	2.986	20.367	.000*
	Behavior	79.52	82.16	1	152.909	2.122	.152

หมายเหตุ * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ ทั้งหมดพบว่าค่าเฉลี่ยของ FBS, HbA1C, Cholesterol, HDL, Triglyceride, BUN, Creatinine และ พฤติกรรมของผู้ป่วยเบาหวาน (Behavior) ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างกัน ในทางสถิติ ส่วนค่าเฉลี่ยของ LDL และ BMI มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่าค่าเฉลี่ยของ LDL และ BMI ของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมหลังทดลอง มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 18 แสดงผลการทดสอบ Test of Within-subjects Contrasts ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังทดลอง

Source	Measure	Mean		df	Mean Square	F	Sig.
		Experiment	Control				
Period	FBS	135.84	176.86	1	37023.011	34.178	.000*
	HbA1C	7.58	9.18	1	56.224	33.340	.000*
	Cholesterol	154.34	211.11	1	70909.136	36.484	.000*
	HDL	43.58	36.52	1	1096.983	19.598	.000*
	LDL	95.64	149.80	1	64530.557	33.793	.000*
	Triglyceride	143.84	212.43	1	103503.682	18.110	.000*
	BUN	18.64	16.92	1	65.705	1.432	.238
	Creatinine	1.17	1.11	1	.069	.396	.532
	BMI	22.65	24.77	1	98.517	14.182	.000*
	Behavior	91.45	82.16	1	1900.920	112.654	.000*

หมายเหตุ * มีระดับนัยสำคัญที่สถิติระดับ .05

จากตารางที่ 18 ผลการเปรียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังทดลอง พนวณ ค่าเฉลี่ยของระดับ FBS, HbA1C, Cholesterol, HDL, LDL, Triglyceride, BUN, Creatinine และ พฤติกรรมของผู้ป่วยเบาหวาน (Behavior) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของ HDL และ พฤติกรรมของผู้ป่วยเบาหวานหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีมากกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนตัวแปรอื่น กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มควบคุม สำหรับค่าเฉลี่ยของ BUN และ Creatinine แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรทั้งหมดที่เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพของการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานในกลุ่มทดลอง ได้แก่ FBS, HbA1C, Cholesterol, Triglyceride ดัชนีมวลกายและพฤติกรรมของผู้ป่วยเบาหวาน พนวณ หลังจากทดลองใช้รูปแบบการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ โดยรวมและแยกแต่ละตัวแปรแตกต่างจากค่าเฉลี่ยก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ โดยค่าเฉลี่ยของ FBS, HbA1C, Cholesterol, Triglyceride ดัชนีมวลกายและพฤติกรรมการคุ้มครองของผู้ป่วยเบาหวานหลังทดลองดีกว่าก่อนทดลอง ซึ่งแสดงว่าหลังจากใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ ในกลุ่มควบคุม พบว่า ก่อนและหลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของตัวแปรเพรเก็บหิ้งหนด ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของ LDL และ BMI มีแนวโน้มที่สูงขึ้นซึ่งเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่ดี

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรเพรเก็บทุกค่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่ได้รับการคุ้มครองตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยค่าเฉลี่ยของ FBS, HbA1C, Cholesterol, Triglyceride, HDL, LDL, ดัชนีมวลกายและพฤติกรรมของผู้ป่วยเบาหวาน ในกลุ่มทดลอง ดีกว่ากลุ่มควบคุม ดังนั้นหลังการใช้รูปแบบการป้องกันและคุ้มครองของผู้ป่วยเบาหวานที่พัฒนาขึ้น ทำให้ประสิทธิผลในการป้องกันและคุ้มครองผู้ป่วยเบาหวานของกลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY